

sammenligner dette med, hvad det i øvrigt foreslaar, saa bliver jo imidlertid Resultatet et Underskud for Statskassen af flere Millioner Kr. Jeg kan ikke rigtigt rime disse Ting sammen. I øvrigt vil jeg over for det ærede Medlem, som har stillet et Underændringsforslag (Dalsgaard), og over for andre Medlemmer her i Salen sige, at ogsaa jeg og mine nærmeste Meningsfæller kun nødtvungne ere gaaede med til at nedsætte Tilskuddet til Kommunerne fra $2\frac{1}{2}$ Million til $1\frac{1}{2}$ Million Kr. Vi have fra Begyndelsen af holdt paa $2\frac{1}{2}$ Million Kr., og vi have senere, da vi gik med til Nedsættelsen til $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., holdt paa, at hvad de ny Skatter indbragte mere end paaregnet ud over et vist Beløb, skulde gaa til Kommunerne, dog saaledes, at Kommunetilskuddet aldrig kom op over $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr., men det har været nødvendigt netop af Hensyn til Statskassens Tilstand at opgive ogsaa dette Krav, og vi ville derfor meget indstændig opfordre det høje Ting til at vedtage Forslaget, som det her foreligger.

Der er derefter forskellige mindre væsentlige Forslag, som jeg skal forbigaa. Der er egentlig kun et Ændringsforslag tilbage, som jeg vil omtale med et Par Ord, det er Nr. 76 til § 33. § 33 gaar, som ærede Medlemmer ville mindes, ud paa for Kjøbenhavns Vedkommende at nedsætte den ved Lov af 19. Februar 1861, § 16 for Indkomstskatten bestemte Grænse til 2 pCt. af den samlede Skatteindtægt. Dette Tal foreslaar Flertallet at forhøje til $2\frac{1}{2}$ pCt. Hvis vi ville opretholde det Forhold, som forelaa, da vi første Gang behandlede denne Sag, og da der var Tale om 2 pCt., saa vil det blive nødvendigt at gaa højere op. Thi Kjøbenhavns Kommune faar jo ikke det Tilskud, som fra først af var paaregnet. Tilskuddet til Kommunerne foreslaas som før omtalt nedsat, og Kjøbenhavn faar derfor mindre paa denne Konto. Endvidere vil Kjøbenhavn ikke faa et saa stort Beløb ind ved Ejendomsskylden, som oprindelig forudsat, idet nemlig Statsejendomsskylden forhøjes fra 75 Øre pr. 1,000 Kr. til 1 Kr. 10 Øre. Den Del af Bygningsafgiften, som Kjøbenhavns Kommune faar Adgang til at erstatte ved kommunal Ejendomsskyld, bliver derved mindre. Af disse to Grunde vil det være nødvendigt at gaa højere op med Indkomstskatteprocenten end til 2 pCt. Flertallet er blevet enig om at sætte $2\frac{1}{2}$ i Stedet for 2, væsentlig af de Grunde, jeg her har nævnt.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og ogsaa anbefale dette Afsnit til Tingets Velvillie.

P. G. C. Jensen: Det første af de Ændringsforslag, hvorom Forhandlingen nu drejer sig, nemlig Ændringsforslaget under Nr. 45, hidrører fra afdøde Konferensraad Borup og er derefter omredigeret noget i Indenrigsministeriet. Saaledes som det nu foreligger, vil det i Virkeligheden stemme med de Grundsætninger, som Forslagsstilleren nærede, og som bleve tiltraadte af hans Meningsfæller. Der er dog det at erindre ved det, at vi fra først af ikke kunde slutte os til den Bestemmelse i sidste Stykke, hvor der er Tale om, at der skal indbetales 1,1 pro mille af Vurderingssummen til Statskassen, idet vi holdt paa, at dette Tal var for lavt. Men nu, da Flertallet og dette høje Ting har vedtaget, at Ejendomsskylden til Staten skal være 1,1 pro mille, bortfalder jo denne Betænkelighed, thi det kan ikke blive anderledes. Som Følge deraf skal jeg anbefale mine Meningsfæller at stemme for dette Ændringsforslag Nr. 45.

Under Nr. 47 er der stillet et Ændringsforslag af det Mindretal, hvortil jeg hører, om, at Overgangen fra Benyttelsen af den nuværende Beskatningsmaade i Kommunerne til den ny skal finde Sted i 5 Aar, i Stedet for som af Flertallet foreslaaet i 15 Aar. Vi anse virkelig 5 Aar for at være en tilstrækkelig lang Overgangstid. Med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 48 skal jeg bemærke, at det Mindretal, hvortil jeg hører, subsidiært i det hele tiltræder dette Forslag. Dersom altsaa Ændringsforslag Nr. 47 ikke vedtages, anbefaler jeg mine Meningsfæller at stemme for Nr. 48.

Jeg kan overspringe forskellige af de følgende Ændringsforslag og skal blot bemærke, at Nr. 54 angaar Forholdet mellem, hvad der kan lignedes paa Ejendomsskyld, og hvad der kan lignedes paa Formue- og Lejlighed. Vi anse det for at være hensigtsmæssigt at fastslaa et bestemt Forhold og saa overlade det ganske til Sogneraadene uden højere Approbation inden for de her angivne Grænser at fastsætte, hvorledes Fordelingen skal ske mellem Ejendomsskylden og Skatten paa Formue og Lejlighed. — Ændringsforslag Nr. 56 og 57 ere stilledes med særligt Hensyn til Godsejerne, ikke mindst de Godsejere, som nu ikke længere høre til